

14. Krisztus testének egysége

Az egyház egy test sok taggal, kihívva minden nemzetből, álgazatbá, nyelvből és népéből. Krisztusban űj teremtés vagyunk. Az egyházat nem oszthatja meg faji, kulturális, műveltségbeli és nemzetiségi, valamint alacsony és magasabb rendű, szegény és gazdag, férfi és nő szerinti megkülönböztetés. Krisztusban mindannyian egyenlők vagyunk, akiket Vele és egymással egy lélek tart közszámban. Azért vagyunk, hogy részrehajlás és fenntartás nélkül szolgáljunk és szolgáljanak nekünk. A Szent-részen keresztül - amelyben Jézus Krisztus űnmagát nyilatkoztatta ki - mindannyian ugyanannak a hitnek és reménységnek vagyunk részesei, és ezt bizonyítjuk hirdetésük mindeneknek. Ennek az egységnek a forrása a Szentháromság egyenyeűségében van, aki gyermeknek fogadott minket. (Róm 12:4-5; 1Kor 12:12-14; Mt 28:19-20; Zsolt 133:1; 2Kor 5:16-17; ApCsel 17:26-27; Gal 3:27-29; Kol 3:10-15; Ef 4:14-16; 4:1-6; Jn 17:20-23)

Jézus már befejezte munkáját a Földön (Jn 17:4), de még a halála előtti estén is aggódott tanítványai állapota miatt.

Irgységük miatt azon vitakoztak, hogy ki a nagyobb, és ki nyeri el majd Krisztus országában a legmagasabb rangot. Ágy tűnt, sáket féllekre talált Jézus magyarzata arra, hogy országának alkotóeleme az alázatosság, és igazi követői szolgálnak, közszégesen áldozatot hoznak, kszánetet sem vállalva űrte (Lk 17:10). Még az űpáldája is hibával tűnt, amikor lehajolt, hogy megmossa a lábukat, azt tve, amit az ezzel járó következtés miatt egyikük sem vállalt (lásd e követnyv 15. fejezet).

Jézus a szeretet. Sugárzó kényrletessége hatására kvette a tme. Tanítványai, akik nem űrtették meg űnzetlen szeretet, erős előtlettel viseltettek a nem zsidó származással, a nőkkel, a "bűnösökkel" és a szegényekkel szemben. Ez volt az oka, hogy nem látták meg, Krisztus még e megvetettek is mályszéges szeretettel vette kál. Amikor a tanítványok egy rossz hű-rű samaritánus asszonnyal beszélgetve találták a Mestert, nem tudták még, hogy az aratásra űrett mező, amely mindenféle gabont magában foglal, ksz a betakarásra.

De Krisztust nem tántorhatta el sem a hagyomány, sem a kzfelfogás, sőt még a családi befolyás sem. Elfojthatatlan szeretete előt a megtért emberiség, és gyágyátlag hatott. Az igazi tanítványság bizonytka ez a szeretet lenne, amely megkülönbözteti őket a nemtörődő néptől? A tanítványoknak is űgy kell szeretni, mint ahogy ű szeretett. A világ űgy mindig felismerheti a keresztényeket, nem a szavaik alapján, hanem azért, mert Krisztus szeretete mutatkozik meg bennük (v. Jn 13:34-35).

Míg a Gecsemánkertben is egyházainak egysége - azoké, akik "az a világban" jöttetek (Jn 17:6) - foglalkoztatta legjobban Krisztust. Azért fohászodott Atyjához, hogy olyan egység legyen az egyházban, mint amely az Istent képezi. Kérlek, add, hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te Ámbennem, Atyám, Ács Án tebenned, hogy ők is egyek legyenek mibennünk; hogy elhiggye a világ, te kéldtél engem" (Jn 17:21).

Ez az egység az egyház leghatásosabb eszköze a bizonyítékokban, mert Krisztusnak az emberiség iránti Ánzetlen szeretetét bizonyítja. "Az Án öbennünk, Ács te Ámbennem; hogy tényleg egyek legyenek, Ács hogy megismerje a világ, hogy te kéldtél engem, Ács szeretted őket, amiket engem szeretted." (Jn 17:23)

Á

A bibliai egység Ács az egyház

Milyen egységre gondolt Krisztus a mai Iáthatás egyházzal kapcsolatban? Hogyan lehetséges ez a szeretet Ács egység? Mi az alapja? Melyek az Ásszetevői? Egyformaságot kévetel, vagy teret enged a kélnbázzósÁcnek? Hogyan működik az egység?

A Lélek egysége. A Szentlélek az egyház egységét hajtás erő. A há-vők Óltala jutnak az egyházba. "Egy Lélek Által mi mindnyájan egy testet kereszteltettünk meg." (1Kor 12:13) E megkeresztelt tagok kézzétt olyan egységnek kell lenni, amiről Pál Á-gy Á-r: "az a Lélek egysége" (Ef 4:3).

Az apostol felsorolta a Lélek egységének Ásszetevőit. "Egy a test, Ács egy a Lélek, amiképpen elhátotoknak egy reménységben is hávattatok el; egy az Ásr, egy a hit, egy a keresztség; egy az Isten, Ács mindeneknek Atyja, aki mindeneknek felette van, Ács mindenek Által Ács mindnyájatokban munkálkodik." (Ef 4:4-6) Az egy szás hátszeres megismétlése kiemeli a teljes egységet, amit Pál a lelki szemeivel lájtott.

A Szentlélek minden Ápól Ács fájban há-vja az embereket, Ács megkereszteli őket egy testet, Krisztus testét, egyházát. Amint névednek Krisztusban, a kulturális kélnbázzók májr nem osztják meg őket. A Szentlélek ledénti az előkelők Ács alacsony sorsók, szegények Ács gazdagok, férfiak Ács nők kézzétti gájtakat. Tiszteletben tartják egymást, mivel tudják, hogy Isten szemében egyenlők.

Ez az egység testléti szinten is hat. Azt jelenti, hogy a helyi gyálekezetek mindenétt egyenlők, még

akkor is, ha egyesek más országokból pönczt, illetve misszionáriusokat kapnak. Az ilyen lelki egység nem ismeri a rangsort. A belföldiek és a misszionáriusok egyenlők Isten előtt.

Az egységes egyháznak egy a reményesége, az "dvísség ézbaldog reményesége", ami "za nagy Istennek és megtartás Jézus Krisztusunknak dicsősége megjelenésekor" válik valára (Tit 2:13). Ez a reményeség békesség és "rím forrása, és erőteljesen "sztán" az egységes bizonyágtelre (Mt 24:14). "talakuláshoz vezet, mert "zakiben megvan ez a reményeség Örinta, az mind megtisztá-tja ő magát, amiköppen Ő is tiszta" (1Jn 3:3).

A h-vök a kzs hit - a Jézus Krisztus engesztelő "ldozatba vetett hit - által válnak a test tagjaivá. A Krisztus halálát és feltámadását jelképező keresztség (Rm 6:3-6) tüköletesen kifejezi ezt a hitet, amely a Krisztus testével való egységről tesz bizonyágot.

Végül, a Szent-rés azt taná-tja, hogy egy a Lélek, egy az Ásr, és egy az Atya Isten. Az egyház egységének minden oldala a Szent"romság Isten egységének alapjain áll. "za kegyelmi ajándékokban pedig k"l"nbség van, de ugyanaz a Lélek. A szolgálatokban is k"l"nbség van, de ugyanaz az Ásr. "os k"l"nbség van a cselekedetekben is, de ugyanaz az Isten, aki cselekszi mindezt mindenki." (1Kor 12:4-6)

Az egység mörteke. A h-vök gondolkodásában és "t"letben is egység tapasztalható. Figyeljék meg a k"vetkező intéseket: "za békességes t"r"nek és vigasztalásnak Istene pedig adja néktek, hogy ugyanazon indulat legyen bennetek egymás iránt Krisztus Jézus szerint, hogy egy sz"vvel, egy sz"jjal dics"tsétek az Istent és a mi Urunk, Jézus Krisztusnak Atyját" (Rm 15:5-6). "zKérek azonban titeket, atyáimfiak, a mi Urunk, Jézus Krisztus nevére, hogy mindnyájan egyk"ppen sz"l"játok, és ne legyenek k"zetek szakadások, de legyetek teljesen egyek ugyanazon "rtelemben és ugyanazon "leményben." (1Kor 1:10) "zVigasztalásdjatok, egy "rtelemben legyetek, békességben "l"jete; és a szeretetnek és békességnek Istene l"szén "letek." (2Kor 13:11)

Isten egyházában tehát egységnek kellene megmutatkoznia, "gy "r"szben, mint gondolatban, illetve cselekedetben. Azt jelenti ez, hogy a tagoknak egyformán kell "rezni, gondolkodni és cselekedni? Vajon a bibliai egység egyformaságot jelent?

Egység a k"l"nbségben. A bibliai egység nem jelent egyformaságot. Az emberi test bibliai hasonlata mutatja, hogy az egyház egysége a k"l"nbségben valóssul meg.

A testnek sok szerve van, amely mind hozzájárul a test legkedvezőbb működéséhez. Mindegyik alapvetően fontos, másképp eltérő feladatot lát el, egyik sem haszontalan.

Ugyanez az elv igaz az egyházban is. Az Úr az ajándékokat adja "mindenkinek kérésére, amint akarja" (1Kor 12:11), egyszószóges változatosságot teremtve, ami a gyülekezet javára szolgál. Nem gondolkodik minden tag egyformán, és nem is köpesek mindannyian ugyanazt a munkát elvégezni, ám mindannyian ugyanannak a céleknek az irányítását látják el; Istentől kapott képességekkel építik az egyházat.

Minden ajándék hasznos-társára szolgál, ahhoz, hogy az egyház el tudja végezni a feladatát. Együttműködésnek teljes körű evangélizációs erő. Az egyház sikere nem attól függ, hogy minden tagja egyforma, és mindenki ugyanazt teszi; hanem attól, hogy az összes tag elvégzi Istentől kapott feladatát.

A szőlőtő és a szőlővesszők természeténél fogva személetesen a különböző növények egységét. Jézus a szőlőtő hasonlatával a hűvő vele való egységét akarta bemutatni (Jn 15:1-6). Az ágak, a hűvők az igazi szőlőtőből, Krisztusból ágaznak el. Minden keresztes, mint minden ág és levél, különböző módon a törzstől, más módon egységben vannak, hiszen ugyanazt a gyökérléleket kapják ugyanabban a forrásból, a szőlőtőből. A szőlővesszők különbözően maradnak, és nem olvadnak egybe, más módon, minden tag különböző módon van egymással, ha ugyanabban a töből ered. Mind egy forrásból kapják a gyökérléleket, ugyanazokat az életadást tulajdonságokat szavadják magukba.

A keresztes egység tehát azon múlik, hogy a tagok be legyenek oltva Krisztusba. Tőle jön az erő, ami felélelőnként a keresztes életet. Tőle származik az egyház feladatának ellátásához szükséges képesség és erő. Minden keresztes elzárás, szokásait és életmódját alakítja, ha hozzá kapcsolódik. Általában a tagok egymáshoz, különböző módon együttműködésben fognak össze. Ha a tagok benne maradnak, számúzik az egész, így megszületik a keresztes egység, ami képes teszi őket arra, hogy végrehajtsák a feladatukat.

Különböző növényző természetű emberekből áll ugyan az egyház, de mind egy fő irányítását látják el. Sokféle ajándék van, de egy a cél. Noha az ajándékok eltérnek egymástól, a cselekedetek összhangot mutatnak. "Ugyanez az Isten, aki cselekszik mindezt mindenkiben." (1Kor 12:6)

A hit egysége. Az ajándékok különböző növényzők azonban nem jelent hitbeli eltérést. Az utolsó időkben Isten egyházát olyan emberek alkotják, akik az evangélium talaján állnak, életükre az jellemző,

hogy megtartják Isten parancsolatait és Jézus hitét (Jel 14:12). Együtt hirdetik a világnak Isten üdvösségre hívő üzenetét.

Á

Mennyire fontos az egyház egysége?

Az egység nélkülözhetetlen az egyházban. Ennek az egyház nem tudja elvezetni szent üzenetét.

Az egység teszi az egyház fűradóit eredményessé. A megosztás és közelmektől zaklatott világban a közlekedő egységű, erőmorsókat és beállított-otthonos gyülekezeti tagok szeretete és egysége minden másnál nagyobb erővel tesz bizonyosságot az egyház üzenetéről. Ez az egység megdöbbentően bizonyítást szolgáltat arra, hogy kapcsolatban állnak a Mennel, és valóban Krisztus tanítványai (Jn 13:35). Isten Igazjának hatalmát bizonyítja.

A magukat kereszténynek vallók közötti közdelem a nem hívőkben ellenszenvet vált ki, és talán ez a legnagyobb akadály, ami meggátolja a keresztény hit elfogadását. A hívők igazi egysége azonban ellenkező irányba hat. Krisztus azt mondta, a világ számára ez az egyik fő bizonyíték annak, hogy Ő a Megváltó (Jn 17:23).

Az egység Isten országának valószínűleg mutat. Az igazán egységes egyház a Földön azt mutatja, hogy tagjai komolyan kösöznek a mennyei királyságra. A földi egység bizonyítja Isten királyi országának valószínűleg. A Szent-írás szavai teljesebben azok között, akik a gyűlések. "Éz Mily jó, és mily gyönyörű és üdöges, amikor együtt lakoznak az atyafiak!" (Zsolt 133:1)

Az egység mutatja igazán az egyház erejét. Az egység erősíti, a megosztás gyengíti. Az egyház akkor igazán virágzó és erős, amikor tagjai egyet Krisztussal és egymással, szszhangban dolgoznak a világ megmentéséért. Akkor, és csak akkor "Éz Isten munkáit" a sz legteljesebb értelmében (1Kor 3:9).

A keresztényi egység kihívás az egyre inkább megosztott, a szeretet nélkülözhető által felszabdalt világnak. Az egységes egyház jelent megoldást a kultúrák, fajok, nemek és nemzetiségek szerint megosztott társadalomnak. Az egységes egyház ellenáll a szétválasztásnak. A szétválasztás erői valóban tehetetlenek az egyházzal szemben, ha tagjai egyet szeretnek egymást, amint Krisztus szereti őket.

Az egységes egyház pozitív, csodálatos hatásait a zenekar előadásához lehetne hasonlítani. Mielőtt fellép a karmester, a zenészek hangolják hangszereiket, teljes a hangzavar. Amikor megjelenik a karmester, elcsendesül a zűrzavaros zaj, és minden szem rá figyel. A zenekar minden tagja egyenes tartással ül, felkészült a karmester irányítása alatti előadásra. A vezetőnyelvet kénytelenül, a zenészek szíveshangban gyönyörű muzsikát szívtatnak meg.

„Krisztus testének egysége azt jelenti, hogy a lelem hangszert az elhívottak hatalmas zenekarával egyesítem, Isten - a Karmester - pálcájára figyelve. Az a kíváncsúgunk, hogy a karmester intésére előadhatjuk Isten szeretetének szimfóniáját az emberiségnek.”[1]

Á

Az egység megvalósítása

Az Istenségnek és a hívőknek is kényre kell működni, hogy egység legyen az egyházban. Mi az egység forrása, és el lehet-e érni? Mi a hívők szerepe?

Az egység forrása. A Szentírásból kitűnik, az egység (1) az Atya megtartás erejéből (Jn 17:11), (2) az Atya dicsőségéből, amit Krisztus kényvetőinek adott (Jn 17:22) és (3) Krisztusnak a hívőkben lakozásából származik (Jn 17:23). Krisztus testében a Szentlélek, „Krisztus Lelke” az az esszetartás erő, amely jelenléttel egységbe fog minden részt.

A kerékagy és a kők hasonlatával, minél inkább zelebnek a gyülekezeti tagok (a kők) Krisztushoz (a kerékaghoz), annál inkább zeleb lesznek egymáshoz. „Az igazi egység titka mind az egyházban, mind a családban nem a bűnismében, az irányításban, és nem is a nehézségek leküzdésére tett emberfeletti erőfeszítésben rejlik - noha ennek nagy részét valóban meg kell tenni -, hanem a Krisztussal való egységben.”[2]

A Szentlélek egyesítő szerepe. A Szentlélek, mint „Krisztus Lelke” vagy „az igazság Lelke”, egységbe forraszt.

1. Ásszpontosíts az egységre. Amint a Szentlélek a hívőkbe kényltézik, eléri, hogy felül tudjanak emelkedni

azokon az emberi előtérleteken, amelyek alapja a műveltség, faji, nemi, szociális, nemzeti és hivatalbeli különbségek (lásd Gal 3:26-28). Ezt úgy értem, hogy általa Krisztus kelti az emberek szociális életét. Akikben Jézus él, azok rá összpontosítják figyelmüket, és nem a magukra. A Krisztussal való egység hozza létre az egymással való egységet, ami a lélek győzelem. A lehető legkevésbé figyelnek az eltérésekre, és összefognak a missziómunkában, Jézus nevének dicsőségére.

2. A lelki ajándékok szerepe az egységben. Mennyire tekinthetők elérhető cselekedetnek az egyház egységét? Amikor Krisztus elkezdte kelti az életet a mennyben, Atyja oldalán, bizonyossá tette, hogy a népnek egységben nem állatás. A Szentlélek által olyan ajándékokat adott, amelyeknek célja a hitbeli egység létrehozása a hívők között.

Ezekről az ajándékokokról szólva Péter elmondta, hogy Krisztus "adott némi cselekedeteket apostoloknak, némi cselekedeteket pedig evangélistáknak, némi cselekedeteket pedig pásztoroknak és tanítványoknak; a szentek tártalékosabban, cselekedetben, szolgálat munkájára, Krisztus testének építésére; máig eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, a cselekedetben, a Krisztus teljességével áldozó kornak méltóságára" (Ef 4:11-13).

Isten azt tervezte, hogy ezekkel az egyházi ajándékokkal "adja a lélek egységét" a hit egységével fejleszti (Ef 4:3, 13), a hívők cselekedet és szilárdak lesznek általuk, "hogy a test ne legyen gyermekek, akiket ide s tova hárny a hab, és hárny a tanítványnak akármely szele, az embereknek általánosságuk által, a cselekedet és ravaszágához való családok által" (Ef 4:14; lásd még e kinyitást 16. fejezetben).

A hívők a kapott ajándékok által szeretettel mondják az igazságot, és felnőnek Krisztusban, aki az egyház feje. "Agy alakul ki a szeretet erőteljes egysége. Krisztusban - mondja Péter - "adja az egész test, szociális renddel egyberakva és egybeszerkesztve az Ő segédleteknek minden kapcsolattal, minden egyes tagnak méltóság szerint való munkássággal teljesíti a testnek nevelését a maga által építésére, szeretetben" (Ef 4:16).

3. Az egység alapja.
A Szentlélek, mint "adja az igazságnak Lelke" (Jn 15:26), azon munkálkodik, hogy teljes tisztelettel Krisztus gátlását. Feladata a hívőket minden igazságra elvezetni (Jn 16:13). Világos tehát, hogy a Krisztus-központú igazság az egység alapja.

A lélek keltésével elvezetni a hívőket Jézus igazságára. Az ilyen bibliatanulmányozás egységben vezet. A tanulás azonban még nem elegendő az igazi egységhez. Igazi egységben

csak a Jézusi igazság hite, megőrzése és hirdetése forraszt. A kizártság, a lelki ajándékok és a szeretet mind igen fontos, ám ezek teljessége csak azáltal érkezik el, aki ezt mondta: "Én vagyok az Őt, az igazság és az élet" (Jn 14:6). Krisztus így imádkozott: "Szenteld meg őket a te igazságoddal; a te Igéd igazság" (Jn 17:17). Az egység feltevése tehát, hogy a hávők úgy fogadják be a világgosságot, ahogyan az az Igéből ragyog.

Ha a Jézusi igazság lakozik a szívben, finomítja, nemesíti és megtisztítja az életet, elszlat minden előtétet, megszüntet minden sárlást.

Krisztus Őj parancsolata. Isten az egyházat is, mint az embert, saját képére formálta. A Szentháromság tagjai szeretik egymást, ezért az egyház tagjai is szeretni fogják egymást. Krisztus megparancsolta a hávőknek, azzal mutassák be Isten iránti szeretetüket, hogy úgy szeretik a testvéreket, mint önmagukat (Mt 22:39).

Jézus a Golgotán a vágóig gyakorolta a szeretet elvét. Kizvetlenül a halála előtt Őj megerősítette szavát, amit korábban mondott, akkor, amikor Őj parancsolatot adott tanítványainak: "Ez az Őn parancsolatom, hogy szeressétek egymást, amiképpen Őn szerettelek titeket" (Jn 15:12; v. 13:34). Mintha ezt mondta volna nekik: "Arra kérek benneteket, hogy ne kardoskodjatok a jogaitokért; ne kiveteljétek, hogy megkapjátok, ami nektek jár, ne pereskedjétek, ha nem lesz a tiétek, ami megilletne. Kérek, méztelen-tesétek le hátatokat a korbácsok előtt, fordítsátok oda a márisok orcáitokat is, viseljétek el, ha hamis váddal illetnek, gúnyolnak, kinevetnek, szeszéznak, megtérnek titeket, a keresztre szegeznek, és eltemetnek, ha ez kell márisok szeretetéhez, mert ez jelenti úgy szeretni a testvéreket, ahogy Őn szeretlek titeket."

1. A lehetetlen lehetséges. Hogyan szerethetünk úgy, ahogyan Krisztus? Lehetetlen! Krisztus lehetlent keltőlünk, ám Ő valára tudja váltani máig a lehetlent is. Meggát: "Én, ha felemeltetem e földről, mindeneket magamhoz vonzok" (Jn 12:32). Krisztus testének egysége hasonlít a testétléhez, a hávők a testé lett Ige által egysébe kerülnek Istennel. Ezenkívül a hávők egysége kapcsolati is, mert mind a Szőlőtől erednek. Vágezetl az egység a keresztben gyűkerezik; a Golgotán bizonyított szeretet virrad fel a hávőkben.

2. Egység a kereszténl. Az egyház egysége a kereszténl valsul meg, mágpedig csak akkor, ha felismerjük, hogy képtelenek vagyunk úgy szeretni, mint Jézus, és nem is szeretünk úgy, mint Ő; ha elismerjük, hogy szükségünk van állandá jelenlétre az életünkben, és elhisszük, amit mondott: "Nálam nálkál semmit sem cselekedhettek" (Jn 15:5). A kereszténl ráddábbanánk, hogy nemcsak ártánk halt meg, hanem a földl minden emberért. Ez azt jelenti, hogy szeret minden nemzetet, fajt, minden szánú és rangó embert. Mindenkit egyformán szeret, bármennyire is kálábnáznak egymást. Ezért gyűkerezik az egység Istenségben. Az embert a szűk lálitákrúsége hajlamos

elválasztani a felebarátjaitól. A kereszt által a vakáigunkon, Ős Isten árcsoduláival látja el az embereket, mutatva, egyikük sem ártatlan. Mindegyikre szükség van. Ha Krisztus szereti őket, nekünk is azt kell tennünk.

Amikor Krisztus

megjött, látta, hogy keresztre feszítése mindenkit vonzani fog hozzá, ezen azt ártotta, hogy a legnagyobb szenvedést elviselő lánynek, azaz Ánnyának mágnesez vonzereje egyet teremt a testben, az egyházban. Krisztus átkelt a Menny Ős kázzal, hatalmas szakadékon, Ágy egészen jelentéktelenné válik az a párt, amit meg kell tennünk az utca, illetve a város oldalára, hogy elárjünk egy testvért.

A Golgota ezt jelenti:

„Egy más terhét hordozzátok” (Gal 6:2). Az emberiség minden terhét magára vette, ami kioltotta az ártatlant, de Ágy ártatlant adhatott nekünk, Ős szabaddá tehetett, hogy egymást segítsük.

Az egységhez vezető

lépések. Az egység nem jár inátre magától. A hűvöknek lépéseket kell tenni ennek érdekében.

1. Egység a

csalásban. Az

egyházi egység tekintetében a család ideális kiképzőhely (lásd e könyv 22. fejezetét). Ha bármelyikünk kedvesét, szeládságot, társalmat Ős szeretetet tanulunk otthon, ha a családjunkban a kereszt foglalja el a központi helyet, akkor lépések leszünk a gyülekezetben megvalósítani ezeket az elveket.

2. Társaságunk az

egység. Soha

nem jutunk egység, ha nem társaságunk lelkiismeretesen annak elársáre, Ős soha nem is állítjuk fel, hogy máj elártók volna. Naponta imádkoznunk kell az egységért, az egység lelkiért gondosan Ájpolva magunkban.

Fontos, hogy a

kálmányokat ne hangsúlyozzuk, inkább csökkentsük, Ős kerüljük a lánytelen dolgok feletti vitatkozást. Ahelyett, hogy a megosztást keltő dolgokra Ásszpontosítunk, beszéljünk arról a sok ártatlan igazság, amiben egyetértünk. Beszéljünk az egységről, Ős fohászkodjunk azért, hogy Krisztus kársé valára vájjon. Ágy juthatunk el arra az egység Ős Ásszhangra, amit Isten lájni szeretne kázzal.

3. Működésünk egyet

a kázzal kapcsolatban. Az egyházban addig nem lesz egység, amíg minden tagja egy egységont

nem kapcsolódik be Jézus Krisztus evangéliumának hirdetésébe. Az összhang elsajátítására a missziós ideális kózpont jelent. Megtanítja a hívőket, hogy ők kálátn-kálátn Isten hatalmas családjának részei, és az egész test boldogsága az egyes hívők jártától függ.

Szolgálatok sorában Krisztus

összekapcsolta a test és a lélek egészeségének helyreállítását. Amikor tanítványait ótnak indította, kihangsúlyozta, hogy hasonlóan cselekedjenek, példakéntüké és gyágyátsanak (Lk 9:2; 10:9).

Krisztus egyházi munkájának tevé

egyest folytatnia kell a példaként - az igeszolgot -, valamint az egészeségi missziós munkát. Isten műveinek egyikét sem szabad egymástól függetlenül vagy kizárólagosan kezelni. Az emberekért végzett munkájukat jellemezze egyensúly, összhangban tártnő kálátn munkálkodás, mint ami Krisztus korában volt.

Az egyházi munka kálátnb

részeit végzők szorosan működnek együtt, ha erővel akarják hirdetni a világnak az evangéliumot. Vannak, akik úgy érzik, hogy az egészeség az eredményesség érdekében összefonást jelent. A test hasonlata azonban arra utal, hogy minden szerv fontos, akár kicsi, akár nagy. Világos és művel kapcsolatban Isten tervében az egyttműködés, és nem a vetékedés szerepel. Így Krisztus testének egésze az őszézetlen szeretetet szemlélteti, ami olyan fenségesen mutatkozott meg a kereszten.

4. Az átfogó tájékoztatás

kialakítása. Az

egyház nem mutat igazi egészet, ha nem öpöti tevékenyen Isten művét a világ minden részén. Az egyháznak minden tőle telhetőt meg kell tennie, hogy elkerülje a nemzetiségi, műveltségi vagy területi elszigetelődési politikát. A kálátnb nemzetiségű hívők keveredjenek egymással, és dolgozzanak együtt, hogy egésze jussanak áttelben, szándékban és cselekedetben.

Gondot kell fordítani az

egyházban arra, hogy ne pörtoljanak kálátn nemzeti érdekeket, ami ártana az egészes, világos és irányvonalnak. Az egyház vezetése úgy dolgozzon, hogy megőrizze az egyenlőséget és egészet, ügyelve, nehogy olyan tervek, illetve látesátmányok fejlesztésébe kezdjenek egy területen, amelyeket csak a világ máris részén öpölő műkájára lehetne pönzelni.

5. Kerüljük mindazt,

ami megosztást kelt. Megosztást kelt az egyházban a hívők éntése, bészkesége, énteltsége, éntelgátsága, a fennhájás, az előttel, a bárlgatás, a megbályegzés és a hibák keresgélése. E magatartásformák mágttt gyakran a keresztény első szeretetének elvesztése házódik meg. Egymás iránti szeretetünket megőjtthatja, ha ismét feltekintünk a Golgotán Isten ajándékára, Krisztusra (1Jn 4:9-11).

Isten kegyelme, amit a Szentlélek kinyit, el tudja nyomni szívünkben a dolgokat, amelyekből megoszlanak a fákad.

Amikor az egyik

gyülekezetben szóltam, majd, majd azt tanácsolta nekik, hogy "Szentlélek szerint" járjanak (Gal 5:16). Szívvel nem imádkozunk a Lélek vezetését, aki egységre hoz. Ha Lélekben járunk, megteremnek bennünk a Lélek gyümölcsei - a szeretet, a örömmel, a békesség, a szeretés, a szívesség, a hűség, a szelídesség, a megaláztatásosság -, amelyek a szív ellenzerei a megoszlanak (Gal 5:22).

Jakab figyelmeztetett a

megoszlanak a szív forrására is, amikor vagyonuk vagy helyzetünk alapjain dőlünk el, hogyan bízunk az emberekkel. Erős kifejezéssel álltam el az ilyen kivételést. "Ha személynégylogatunk vagyunk, vettek, elmarasztaltatva a tervény által, mint annak megrontásai." (Jak 2:9) Isten nem személynégylogat (ApCsel 10:34), ezért nem szabad nagyobb hűveléssel viselkedni egyes gyülekezeti tagok iránt tisztességük, vagyonuk vagy képességeik miatt. Tisztelhetjük őket, de nem szabad azt gondolnunk, hogy mennyei atyánk szemében értékesebbek volnának Isten legegyszerűbb gyermekénél. Krisztus szavai helyreigazítják a szívünket. "Amennyiben megcselekedtetek egygel emez én legkisebb atyámfiai szívvel, én velem cselekedtetek meg." (Mt 25:40) Krisztus a legkisebb a legnagyobb áldásban részesült tagban is képviselteti magát. Mind az ő gyermekei, ezért egyformán fontosak a szívükre.

Urunk, az ember Fia,

testvére lett a szív minden fiának és leányának, ezért arra hívott el, mint kinyit, hogy egy értelemben és egy misszióban nyitjuk a megvilágítás szívet minden nemzetéből, a gazatból, nyelvből és népéből (Jel 14:6) vala testvéreinknek.

Á

Lépjegyzet

1.

Á

Benjamin F. Reaves, What Unity Means to Me, Adventist Review, 1986. december 4., 20. oldal

2.

Â

White, The Adventist Home (Nashville, TN; Southern Publishing Assn., 1952), 179. oldal